

farme under 250 DE og andre intensive husdyrbrug. Disse medlemmer har ikke taget stilling til udformningen af den omtalte godkendelsesordning, men bemærker, at gennemførelsen af IPPC-direktivet må antages at medføre, at kravet om kapitel 5-godkendelser udvides. Disse medlemmer anbefaler også, at der indføres regler om, at der ikke kan ske »import« af husdyrgødning og anden organisk gødning til nitratfølsomme indvindingsområder uden dispensation.

En godkendelsesordning for husdyrbrug, der ligger i nitratfølsomme indvindingsområder kunne gennemføres administrativt med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens kap. 5. Imidlertid synes det mere hensigtsmæssigt for etablering og ændring af husdyrbrug herunder kvægbrug, der kan medføre en forøget nitratbelastning og som ikke kræver en VVM-vurdering, at udforme en særlig og enkel godkendelsesordning.

Da områder udpeget som særlig følsomme indvindingsområder, som anbefalet af Drikkevandsudvalget, næppe kan danne et tilstrækkeligt sikker administrativt grundlag for en godkendelsesordning, foreslås i stedet at lade en godkendelsesordning omfatte de områder, der er udpeget som indsatsområder for så vidt angår nitrat. En sådan godkendelsesordning er alene begrundet i den særlige status, der påhviler området, og en godkendelsesordning skal således kun kunne finde anvendelse inden for de områder, der i regionplanen er identificeret som indsatsområder med hensyn til nitrat, og hvor der kun skal tages stilling til spørgsmålet om nitratbelastning. Herved kan man sikre og forebygge, at der ikke sker en væsentlig forøget nitratbelastning i området. Hvis der er risiko for at en udvidelse eller etablering af et intensivt husdyrbrug vil medføre overskridelser af de i nitratdirektivet (91/676/EØF) fastsatte grænser for nitrat, kan det imidlertid betyde, at der tillige skal der gennemføres en VVM-vurdering efter de nye regler i Rådets direktiv 97/11/EF om ændring af direktiv 85/337/EØF om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning i miljøet. I forbindelse med udmøntningen af en godkendelsesordning vil det blive præciseret, i hvilke situationer en VVM-vurdering vil være påkrævet.

Den eksisterende bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens § 19, stk. 5, giver ministeren en meget bred bemyndigelse til at fastsætte regler for at sikre, at jord og grundvand ikke forurenes eller udsættes for fare for forurening, som måske ville kunne danne grundlag for en godkendelsesordning som denne og regler om forbud mod indførsel af organisk gødning til indsatsområder med hensyn til nitrat. For at undgå tvivl om den-

ne hjemmels rækkevidde og for nærmere at angive området for de påtænkte ordninger foreslås der imidlertid indsat en mere specifik hjemmelsbestemmelse. Denne kan så samtidig løse det problem, at § 19 i øvrigt kun omhandler beskyttelse af jord og grundvand, mens de omtalte ordninger også i et begrænset omfang kan komme til at omfatte beskyttelse af overfladevand, nemlig hvis et område bliver udpeget som indsatsområde med hensyn til nitrat, fordi der er potentielle nitratproblemer i forbindelse med overfladevand, der anvendes som drikkevandsressource.

De godkendelsesordninger, som ministeren kan etablere efter den foreslåede bestemmelse, er mindre omfattende end kapitel 5-godkendelser, som betragtes som erstatningsfri regulering, og de vedrører kun ændringer i forhold til nuværende anvendelse. De er endvidere begrundet i miljømæssige og sundhedsmæssige hensyn, idet formålet med dem er at forhindre forurening af drikkevandsressourcerne. Der er mange eksempler i miljøretten, særligt på planlægningsområdet, på, at sådan fastlåsning af nuværende arealanvendelse, hvor ændringer kræver tilladelse eller dispensation, ikke udgør ekspropriative indgreb. Det kan derfor ikke antages, at der kan blive tale om ekspropriationserstatninger i den forbindelse.

For at sikre at ejere af ejendomme i indsatsområder med hensyn til nitrat en tilfredsstillende information om, hvorvidt de er beliggende i et sådant område, vil det i forbindelse med en godkendelsesordning blive foreslået, at ejere i områder, der er udpeget underrettes individuelt om den ændrede arealstatus. En godkendelsesordning efter denne regel forventes herefter at indeholde regler om, at godkendelsesmyndighederne alene kan meddele tilladelse eller afslag på en ansøgning fra en ejer, som tidligere er blevet underrettet om den ændrede arealstatus.

Forbud mod eller begrænsning af tilførsel af organisk gødning til udpegede indsatsområder med hensyn til nitrat fra andre områder kan også komme til at berøre nuværende anvendelse af arealerne, men det kan ikke antages i sig selv at få meget indgribende betydning, idet forbudet eller begrænsningen ikke vil forhindre, at der tilføres ikke-organisk gødning. Forbudet er endvidere som den ovenfor omtalte godkendelsesordning begrundet i væsentlige hensyn til miljø og sundhed.

Det foreslås, at forbudet ikke skal berøre eksisterende kontraktmæssige forpligtelser vedrørende aftagelse af organisk gødning, hvorved forstås kontraktmæssige forpligtelser, som foreligger på tidspunktet for reglerens ikrafttræden i et område. For områder,